

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Obdo/8/2023
Identifikačné číslo spisu: 2313213640
Dátum vydania rozhodnutia: 30.01.2024
Meno a priezvisko: JUDr. Andrea Moravčíková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2024:2313213640.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Moravčíkovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Ivany Nemčekovej a JUDr. Lenky Praženkovej, v spore žalobcu E., nar. XX.X.XXXX, J. Z. XX., zastúpenému advokátkou JUDr. Alexandrou Machanovou, Mierové nám. 19, Senec, proti žalovanému AVA-stav, s.r.o., Puškinova 700/90, Galanta, IČO: 43 989 268, zastúpenému Advokátska kancelária SPÁL & Partners, s.r.o., Kapitulská 454/12, Trnava, IČO: 54 252 601, o zaplatenie 33 457,36 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Galanta sp. zn. 25Cb/10/2013, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 21Cob/89/2020-807 z 11. októbra 2022, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaný m á voči žalobcovi n á r o k na plnú náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd v Galante (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom č. k. 25Cb/10/2013-462 zo dňa 21.11.2016, v znení opravného uznesenia č. k. 25Cb/10/2013-659 zo dňa 11.9.2019, v prvom výroku rozhodol, že žalovaný je povinný žalobcovi zaplatiť istinu 18 943,51 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 15.12.2009 do zaplatenia a vo zvyšku žalobu zamietol.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplynulo, že žalobca žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu istinu vo výške 33 457,36 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 11 228,89 eur od 22.10.2009 do zaplatenia, zo sumy 9 281,33 eur od 15.12.2009 do zaplatenia, zo sumy 12 947,14 eur od 17.12.2009 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný si objednávkou zo dňa 11.9.2009 objednal montáž kanalizácie, kanalizačných prípojok a podvrátenie ciest v obci Topoľnica a následne aj v obci Tomášikovo. Cena práce bola dohodnutá cenovou ponukou žalobcu zo

dňa 5.9.2009. Žalobca dielo riadne zhotovil, odovzdal žalovanému a zhotovenie diela fakturoval v celkovej výške 45 624,34 eur. Žalovaný na prvé 2 faktúry zaplatil splátku 2 x po 2 000,- eur, časť tretej faktúry bola uhradená vzájomným započítaním pohľadávok a časť faktúry bola zaplatená vymožením spoločnosťou CCV Slovakia s.r.o.. Z prvej faktúry zostal žalovaný dlžný sumu 11 228,89 eur, z druhej faktúry sumu 9 281,33 eur a z tretej faktúry sumu 12 947,14 eur.

3. Súd prvej inštancie riešil ako zaplatenie ceny za vykonané práce na diele v obci Topoľnica, tak aj zaplatenie ceny za vykonané práce na diele v obci Tomášikovo.

K práci na diele Topoľnica súd prvej inštancie uzavrel, že medzi žalovaným a žalobcom vznikla ústna zmluva o dielo, o čom svedčí to, že pre objednávateľa ZIPP Bratislava spol. s r.o. bol na tomto objekte zhotoviteľom žalovaný, tiež písomná cenová ponuka žalobcu vo vzťahu k žalovanému a napokon sporná objednávka žalovaného zo dňa 11.9.2009, ako aj výpovede svedkov. Žalobca s vedomím žalovaného vykonával práce na diele, čo preukazoval aj stavebný denník žalobcu, ktorý bol čiastočne podpísaný i stavbyvedúcim žalovaného, ktorý potvrdil, že tým, že podpísal protokol o prevzatí, tak potvrdil vykonanie diela bez ohľadu na to, že v stavebnom denníku po 4.11.2009 nie je jeho podpis. Súd prvej inštancie nemal pochybnosti, že práce uvedené v stavebnom denníku žalobcu boli v plnom rozsahu vykonané, čo bolo potvrdené i znaleckým dokazovaním a nespochybňoval to ani objednávateľ diela, ktorý žalovanému za zhotovenie diela dohodnutú cenu vyplatil. Podľa súdu prvej inštancie bolo potrebné skúmať, aká bola dohoda účastníkov zmluvného vzťahu ohľadom ceny diela.

V zmysle cenovej ponuky žalobcu sa zmluvné strany dohodli na spôsobe určenia ceny a v rámci znaleckého dokazovania súd prvej inštancie zistil, že všeobecná hodnota vykonaných prác na tomto diele zo strany žalobcu bola 31 110,49 eur. Z tejto ceny bolo uhradených 2 x 2 000,- eur, 4 392,53 eur bolo uhradených ako vzájomné započítanie pohľadávok a 3 774,45 eur bolo uhradených na základe vymoženia dlhu cez CCV Slovakia s. r. o. Nezaplatená zostala suma 18 943,51 eur, ktorú súd prvej inštancie žalobcovi priznal.

4. K práci na diele Tomášikovo súd prvej inštancie uviedol, že žalobca síce vykonával určité práce na diele v obci Tomášikovo, ostalo však sporné, pre koho a na základe akého zmluvného vzťahu. Zo stavebného denníka podpísovaného stavbyvedúcimi spoločnosťou ZIPP Bratislava spol. s r. o. a svedeckej výpovede vyplynulo, že žalobca tam pracoval, spornou bola skutočnosť, kto bol zadávateľom týchto prác. Na základe toho v tejto časti súd prvej inštancie žalobe nevyhovel. Keďže vlastníkom diela sa žalovaný nestal, ani posúdenie nároku ako vydanie bezdôvodného obohatenia nemohlo byť úspešným. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“) tak, že žalobca má nárok na náhradu vzniknutých trov konania v 13,24 %.

5. O odvolaní žalovaného rozhodol pôvodne Krajský súd v Trnave (ďalej aj „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom č. k. 21Cob/109/2017-599 zo dňa 18.12.2018 (prvým v poradí) v znení opravného uznesenia č. k. 21Cob/109/2017-668 zo dňa 24.10.2019 tak, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti výroku II. zmenil tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi ďalších 12 729,55 eur s 9 % úrokom z omeškania od 17.12.2009. Druhým výrokom vo zvyšnej časti napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu 90 % trov konania. Následne o dovolaní žalovaného rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolačný súd“) uznesením sp. zn. 5Obdo/79/2019 zo dňa 2.6.2020, ktorým dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Najvyšší súd konštatoval,

že v uvedenom spore došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keďže odvolací súd zaťažil konanie vadou zmätočnosti spočívajúcou v nesprávnom vyhodnotení procesnej situácie súvisiacej so zastúpením žalovaného pred súdom.

6. Po vrátení veci rozhodol Krajský súd v Trnave rozsudkom č.k. 21Cob/89/2020-807 zo dňa 11.10.2022 (druhý v poradí) tak, že v prvom výroku potvrdil zamietajúci výrok II. v časti o zaplatenie sumy 1 784,30 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 17.12.2009 do zaplatenia. Druhým výrokom pripustil späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie 31 673,06 eur

s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 18 943,51 eur od 15.12.2009 do zaplattenia a zo sumy 12 729,55 eur od 17.12.2009 do zaplattenia, rozsudok Okresného súdu Galanta č. k. 25Cb/10/2013-462 zo dňa 21.11.2016 v časti o zaplattenie istiny 31 673,06 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 18 943,51 eur od 15.12.2009 do zaplattenia a zo sumy 12 729,55 eur od 17.12.2009 do zaplattenia a v časti náhrady trov konania zrušil a v tejto časti konanie zastavil. Tretím výrokom priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania vzniknutých do 29.1.2019 v rozsahu 89,34 %.

Ďalším výrokom priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu. Napokon priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v časti o zaplattenie 1 784,30 eur s príslušenstvom, vzniknutých po zrušujúcom rozhodnutí dovolacieho súdu, v plnom rozsahu, a zároveň žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v časti o zaplattenie 31 673,06 eur s príslušenstvom, vzniknutých po zrušujúcom rozhodnutí dovolacieho súdu, v plnom rozsahu.

7. Po zrušujúcom rozhodnutí dovolacieho súdu zobral žalobca na pojednávaní dňa 13.9.2022 žalobu späť v časti istiny prevyšujúcej sumu 1 784,30 eur s 9 % úrokom z omeškania z tejto sumy od 17.12.2009 do zaplattenia, t.j. zobral žalobu späť v časti istiny 31 673,06 eur a príslušenstva, ktoré mu boli priznané rozhodnutím odvolacieho súdu v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie. Žalovaný s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasil. Vzhľadom na to odvolací súd podľa § 370 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“) v spojení s ods. 1 a 2 CSP rozhodol o pripustení čiastočného späťvzatia žaloby, zrušení napadnutého rozsudku a zastavení konania v tomto rozsahu (výrok II).

Odvolací súd konštatoval, že pripustením čiastočného späťvzatia žaloby došlo k vybaveniu i odvolania žalovaného, pretože účinné späťvzatie žaloby má vplyv na celé konanie, teda i na konanie pred odvolacím súdom, keďže bez žaloby nemôže obstať ako konanie prvoinštančné, tak i konanie odvolacie.

8. Následne odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom zostal predmetom odvolacieho konania po čiastočnom späťvzatí (1 784,30 eur a prísl.), pričom dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je v tejto časti vecne správny.

Odvolací súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie (§ 385 ods. 2 CSP), na ktorom zopakoval dokazovanie listinnými dôkazmi ako výsluchmi konateľa žalovaného a svedkov, pričom po zopakovaní dokazovania sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie, ktorý žalobu v tejto časti zamietol.

9. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) včas dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f) CSP a zároveň aj z ust. § 421 ods. 1 písm. a) CSP. Dovolaciemu súdu navrhol, aby napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a priznal dovolateľovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

10. Vadu podľa ust § 420 písm. f) CSP videl dovolateľ v skutočnosti, že skoršie dovolanie žalovaného, o ktorom rozhodol najvyšší súd rozhodnutím sp. zn. 5Obdo/79/2019, mu súdom prvej inštancie nebolo doručené, a teda nemal možnosť sa k nemu vyjadriť. Tvrdil, že o podaní dovolania sa nemal ani ako dozvedieť a o tom, že bolo podané, sa dozvedel až v okamihu doručenia zrušujúceho rozhodnutia najvyššieho súdu. Mal za to, že uvedeným konaním súdu prvej inštancie a jeho nesprávnym procesným postupom po podaní dovolania žalovaným, bolo žalobcovi znemožnené sa k nemu vyjadriť, a teda bolo znemožnené uskutočňovať jeho procesné práva. V ďalšom poukázal na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 2Obdo/29/2016 a Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 183/2010-32, týkajúcich sa doručovania dovolania protistrane a možnosti vyjadrenia sa k nemu.

11. Dovolací dôvod podľa ust. § 421 ods. 1 písm. a) CSP dovolateľ odôvodnil tým, že rozsudok odvolacieho súdu je založený na právnom posúdení veci, ktoré je v rozpore s rozhodovacou praxou dovolacieho súdu. Uviedol, že odvolací súd v prvom výroku rozsudku rozhodol tak, že zvyškov

zamietajúci výrok II. súdu prvej inštancie, v časti o zaplatenie sumy

1 784,30 eur spolu s úrokom z omeškania, potvrdil. Žalobca namietal, že počas celého konania tvrdil, že podkladom pre určenie ceny za dielo - práce na kanalizácii v Tomášikove, bola cenová ponuka na práce na kanalizácii v Topoľnici, čo malo byť preukázané aj výsluchom konateľa žalovaného v trestnej veci (ČVS: ORP-208/OEK-GA-2012). Mal za to, že nakoľko preukázateľne existovala dohoda o cene za dielo, súd nemohol určiť cenu znaleckým posudkom, resp. nebol dôvod na určovanie obvyklej ceny.

12. K dovolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, uviedol, že vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa ust. § 420 písm. f) CSP nie sú žalobcom splnené základné procesnoprávne predpoklady, pričom jeho námietky smerujú voči skoršiemu rozhodnutiu dovolacieho súdu v tejto veci. K tvrdenému dovolaciemu dôvodu podľa ust. § 421 ods. 1 písm. a) CSP uviedol, že dovolanie žalobcu ani podľa tohto ustanovenia nie je procesné prípustné. Najvyššiemu súdu navrhol dovolanie žalobcu zamietnuť ako nedôvodné, a priznať žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podal včas žalobca, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpený v súlade s ust. § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP veta pred bodkočiarkou), viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

K námietke porušenia práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) CSP

14. Dovolateľ prípustnosť dovolania vyvodzoval primárne z ust. § 420 písm. f) CSP, nakoľko mu ako žalobcovi mal súd nesprávnym procesným postupom znemožniť, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. K tvrdenej vade zmätočnosti predpokladanej ustanovením § 420 písm. f) CSP malo dôjsť v dôsledku toho, že súd prvej inštancie ešte v časovo prechádzajúcom konaní, nemal doručiť dovolanie žalovaného žalobcovi, a ten následne nemal možnosť sa k podanému dovolaniu vyjadriť. Uvedeným postupom došlo podľa žalobcu k nesprávnemu procesnému postupu súdu prvej inštancie po podaní dovolania žalovaným (v skoršej časti konania) tvrdiac, že v dôsledku tohto porušenia bolo žalobcovi znemožnené vyjadriť sa k dovolaniu žalovaného ako aj uskutočňovať procesné práva žalobcu.

15. Ustanovenie § 420 písm. f) CSP zakladá prípustnosť a súčasne dôvodnosť dovolania v prípade, ak miera porušenia procesných práv strany ako dôsledok nesprávneho procesného postupu súdu, nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Relevantnými znakmi, charakterizujúcimi procesnú vadu v zmysle tohto ustanovenia, sú zásah súdu do práva na spravodlivý súdny proces a nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva. Právo na spravodlivý súdny proces predstavuje možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov.

16. Zo súdneho spisu vyplýva, že v časovo predchádzajúcom dovolacom konaní bolo dovolanie žalovaného (čl. 633) súdu prvej inštancie doručené elektronickými prostriedkami dňa 28.3.2019 (záznam - elektronicky prijaté dokumenty z eŽaloby na č.l. 630). Následne súd prvej inštancie zaslal dovolanie žalovaného na vyjadrenie žalobcovi (čl. 641), rovnako tak v súdnom spise sa nachádza aj informácia o výsledku doručenia listinného rovnopisu (čl. 648), z ktorého vyplýva že súd prvej inštancie doručoval žalobcovi výzvu na vyjadrenie sa k dovolaniu s prílohami, pričom dokumenty boli listinne doručené žalobcovi dňa 14.5.2019. Doručenie preukazuje aj informatívny výpis zo stránky www.posta.sk, v časti sledovanie zásielok, po zadaní podacieho čísla SK002737306SK, z ktorého vyplýva, že išlo o úradnú zásielku do vlastných rúk s doručenkou, ktorá bola prevzatá dňa 14.5.2019 o 12:52 hod.

Dovolací súd zároveň poukazuje aj na to, že samotný žalobca sa k tomuto dovolaniu žalovaného aj v súdom určenej lehote vyjadril (č.l. 650).

17. Vzhľadom na vyššie uvedené nie je pravdivé tvrdenie žalobcu, že mu v časovo predchádzajúcom konaní nebolo súdom prvej inštancie doručené dovolanie žalovaného, ku ktorému sa nemal možnosť vyjadriť, a z ktorého dôvodu malo dôjsť k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolací súd uzatvára, že súd prvej inštancie v časovo predchádzajúcom konaní doručil dovolanie žalovaného žalobcovi spolu s výzvou na vyjadrenie sa k nemu, pričom žalobca sa k nemu aj písomne v lehote určenej súdom vyjadril.

18. Najvyšší súd konštatuje, že dovolacia argumentácia dovolateľa v tejto časti ide zjavne nad rámec ustanovenia § 420 písm. f) CSP, tvrdenia žalobcu predstavujú iba jeho nepodložený a nepreukázaný záver, ktorý nemá oporu ani v skutočnostiach obsiahnutých v samotnom súdnom spise. Argumentácia žalobcu navyše smeruje výlučne voči časovo predchádzajúcemu konaniu súdu prvej inštancie, pred prvým dovolaním, t. j. v žalobcom aktuálne podanom dovolaní absentuje akákoľvek spojitost' ním uvádzaných skutočností s dovolaním napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu.

19. Z vyššie uvedených dôvodov boli vo vzťahu k tejto časti dovolania splnené podmienky pre jeho odmietnutie podľa § 447 písm. c) CSP ako podaného proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

K námietke nesprávneho právneho posúdenia veci a k prípustnosti dôvodov dovolania zmysle § 421 ods. 1 písm. a) CSP

20. V súvislosti s uplatnenými dôvodmi prípustnosti dovolania podľa ust. § 421 CSP dovolací súd uvádza, že pre úspešnosť dovolania pre riešenie právnej otázky podľa ust. § 421 ods. 1 písm. a), b) alebo c) CSP, musí dovolateľ vymedziť dovolací dôvod spôsobom upraveným v ust. § 432 ods. 1 a 2 CSP. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska ust. § 421 ods. 1 písm. a), b) alebo c) CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnu (teda v žiadnom prípade nie o skutkovú otázku). Zároveň dovolací súd uvádza, že argumentácia dovolateľa musí byť prispôbená tomu, že dovolanie opierajúce sa o dovolací dôvod podľa ust. § 432 CSP je zamerané výlučne na riešenie právnych otázok, ktoré sú významné aj pre rozhodnutie konkrétneho sporu, čo znamená, že nesmie ísť o otázky hypotetické, prípadne akademické.

21. Dovolací súd zároveň konštatuje, že prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP je obmedzená nielen ustanovením § 421 ods. 2 CSP ale aj ustanovením § 422 CSP.

V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia je dovolanie neprípustné v tzv. bagateľných veciach. Skutočnosť, či ide o bagateľnú vec je limitovaná predmetom konkrétneho konania, teda tým, o čo strane v tej ktorej posudzovanej veci ide (II. ÚS 165/2017, III. ÚS 885/2016, I. ÚS 218/2017). Ak sa jedná o bagateľnú vec, dovolací súd dovolanie odmietne bez toho, aby skúmal správnosť právnych záverov odvolacieho súdu (resp. aj súdu prvej inštancie).

22. Podľa ust. § 422 ods. 1 písm. a) CSP, dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení (s výnimkou sporov s ochranou slabšej strany) neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada.

23. Podľa § 422 ods. 2 CSP na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

24. V rozhodovanej veci bol predmetom konania podľa žaloby po jej čiastočnom späťvzátí nárok voči žalovanému na zaplatenie zostatku sumy vo výške 1.784,30 eur s príslušenstvom. Minimálna mzda ku dňu začatia konania (22. mája 2013) predstavovala podľa nariadenia vlády č. 326/2012 Z. z. sumu 337,70 eur. Dovolací súd konštatuje, že v posudzovanom prípade ide o bagateľnú vec, keďže nie je splnená podmienka uvedená v ustanovení § 422 ods. 1 písm. a) CSP, v zmysle ktorej pre prípustnosť dovolania podaného podľa § 421 ods. 1 CSP musí výška dovolateľom žiadaného peňažného plnenia prevyšovať desaťnásobok minimálnej mzdy ku

dňu začatia konania. Z uvedeného dôvodu je tak zrejmé, že prípustnosť dovolania žalobcu v zmysle § 421 ods. 1 písm. a) CSP je vylúčená ex lege v súlade s ust. § 422 ods. 1 písm. a) CSP.

25. Keďže dovolanie žalobcu smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému nie je procesne prípustné, najvyšší súd ho odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP v spojení s ust. § 422 ods. 1 písm. a/ CSP, bez toho, aby skúmal vecnú správnosť dovolaním napadnutého rozhodnutia.

26. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

27. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.